

“Πόσα γιατί”

Πάντα πίστευα στα ωραία λόγια..

Από άντρες και όχι αγόρια..

Μα τα χρόνια σα περάσαν..

Μου δειξαν και αυτοί..

Πως ήταν ψεύτικοι..

Μα ίσως και δειλοί...

Πόσα γιατί..μου βασανίζουν το μυαλό..

Πόσα γιατί..γεμάτα με θυμό..

Πόσα γιατί..και να φωνάζω εγώ..

Είναι άδικο να νιώθω πόνο δυνατό..

Αφού δεν έκανα κακό..

Όλοι ήρθαν για να πάρουν κάτι..

Και να μείνω πάλι μόνη στο κρεβάτι..

Όλα μου τα πήραν..ψυχή σώμα και καρδιά..

Δε μου άφησαν ούτε και λεφτά..

Τώρα το χρόνο πίσω να γυρίσω δε μπορώ..

Μα τη ζωή μου δε θα στείλω στο κενό..

Έμαθα στα πόδια μου να πατώ..

Και μόνη μου να προχωρώ...